МИХАИЛО М. ПЕТКОВИЋ

Слике

Без назива, 2018, уље и акрил на платну, 100x120cm
Untitled, 2018, oil and acrylic on canvas, 100x120cm

МИХАИЛО М. ПЕТКОВИЋ

Слике

MIHAILO M. PETKOVIĆ

Paintings

Продајна галерија „Београд”

Септембар–октобар 2023.

Београд

Мирослав Сапунџић

СЛИКЕ
Михаило М. Петковић

Стваралаштво Михаила М. Петковића више од 40 година у континуитету припада оном сегменту савремене уметничке сцене који је примарно посвећен истраживању феномена слике и њених изражајних пиктуралних вредности. Иако опус уметника обухвата и рад у домену скулптуре, колажа и графике, сликарство је његова главна медијска преокупација, у овој ликовној форми артикулише доминантну поетску линију деловања и продукције. Формативне године током академских студија, у класи проф. Живојина Туринског, у великој мери су одредиле Петковићево стилско и проблемско усмерење. Наслеђе и искуство енформела и контакт са апстрактним сликарством пастуозно-рељефног знака, карактеристичног и за дело Туринског, било је плодно тло за клијање оне врсте стваралачке виталности у којој ће Михаило М. Петковић формулисати персоналне и препознатљиве визуелне кодове. Ипак, не може се говорити о преузимању готових и потврђених матрица, јер „енформел није ни школа ни правац који има свој канонизовани програм који би везивао и учвршћивао стил“, писао је проф. Лазар Трифуновић, са закључном тврдњом „то је једно схватање света које на најширој филозофској бази доживљава најразличитије ликовне изразе (...) то је духовна песма простора и славље материје, то је убеђење и да пре форме и после форме стоји вечност“[1]. Нео-енформел био би једна могућа одредница и најшири оквир уколико бисмо морали да историјско-уметнички позиционирамо и контекстуално дефинишемо Петковићево сликарство. У овом случају, а сходно и даље валидној и примењивој опсервацији Трифуновића, више се ради о блиским погледима и флуктуирању одређеног „схватања света“ неомеђеног просторним и хронолошким релацијама, о сусретањима у процесу понирања у ткиво носилаца ликовне материје, о перцепцији често цикличних природних и цивилизацијских токова који доводе до преклапања визура посматрача-аутора у прошлости, савремених и оних чије време долази.

На изложби у Продајној галерији „Београд“ представљена су рецентна остварења већег формата која се логички надовезују на ауторски концепт изграђен и однегован током претходних деценија. Готово сваким новим делом уметник изнова у домену традиционалног поимања слике конструише напете односе између класичног формата платна, њему изворно својствене плохе, и тежње да се пластички бујне композиције отргну у простор чинећи своје органски обликовано сопство визуелно снажнијим и тактилнијим. Аутор усклађује два принципа, или пак

[1] Лазар Трифуновић, Енформел, млади сликари Београда, Култура, Београд, 1962, у: Југословенско сликарство шесте деценије. Југословенска уметност XX века, Музеј савремене уметности, Београд, 1980, 45.

инсистира на тензији њихових додира, сучељавања у виду суперпонирања више различитих визуелних тема. Наиме, он промишљено организује површине постављањем и слагањем хоризонталних и вертикалних равни геометријског или неправилног облика и тракастих пасажа, одвајајући их различитим обојењем, линеарним усецима или профилисањем. Са друге стране, ову рационално конципирану ликовну архитектонику облика и маса разлаже експресијом кидања и расцепа њихове површине, ослобођеном гестуалношћу, елементом случаја и спонтаног цурења бојених намаза. Тамним, мрким и земљаним тоновима, попут хроматске парафразе спорог еонског трајања геолошке историје, често супротставља звучност и динамику бљеска црвене, жуте, наранџасте, плаве или беле боје. Ефекти ових дијалога варирају у свом интензитету од експлозивног судара два света, преко узбудљивог контраста у слагању планова до стања хомогенизоване и охлађене бојене магме. Употребом акрилне боје, густе уљане пасте, различитих материјала и предмета у сликарском поступку – грубе тканине, картони равних или заталасаних ребрастих површина, канапи различитих дебљина, новинске хартије – услојавају се текстуре и стварају раскошни волумени као забелешке замрзнутих стања метаморфозе слике у зидни објекат. Шавови, доминантан лајтмотив овог ауторског рукописа, у неким радовима мултипликовани у дубини процепа површине, наглашавају драматичност у ишчекивању исхода између „санирања“ тела слике и бубрења које доводи до пуцања копчи, отварања „ране“ и указивања њене огољене нутрине. Овај ликовно материјализовани грч наводи посматрача на позорност и буди осећај неизвесности у перцепцији односа снаге и крхкости, борбе за одржањем егзистенције и помирљивог препуштања усуду *fatum*-а и деловања унутрашњих и спољашњих сила. Аплицирањем словних/нумеричких знакова и скале бојеног спектра, аутор додатно визеулно и симболички усложњава композиције. Насумично одабрани али пажљиво позиционирани у процесу компоновања они су више елементи пластичког проседеа него конкретне значењско-наративне природе. У овом поступку донекле се може препознати одјек модернистичких поетика које су у уметност увеле употребни предмет и рефлексију масовне производње, средства графичких комуникација, штампаних и електронских медија. Утисак је да аутор, један од сведока овог времена хипер-потрошачког друштва, готово на суптилан и посредан начин иронизује идентитет допадљивости дизајнираног предмета и обесмишљава информативност и функционалне стандарде његове робне декларације. Такође, амбивалентност између неспутане динамике чисте материје, природне/органске форме и аналитичке перцепције, испрограмиране систематичности, устројства груписања и означавања садржи могућност отварања посебног проблемског поља. Процеси откривања изворне и непатворене физичке датости доносе сазнања која неретко подлежу инструментализованој жељи чији императив је освајање и поседовање. У оквиру критички усмереног друштвено-теоријског и филозофског дискурса често се говори о непостојању заштићеног простора, природа је схваћена као порозно тело и чак када је стању неоткривеног ресурса она је унапред маркирани „резерват неексплоатисаног капитала”[2]. Енформел је у својој иницијалној историјској фази настао на бази

[2] Timothy Morton, *Ecology without Nature: Rethinking Environmental Aesthetics*, Cambridge: Harvard University Press, 2007, 113.

и услед искуства катаклизме Другог светског рата – болне последице таквог експанзионистичког друштвено-политичког деловања, на краху идеологија и неповерењу према форми, односно пређашњим моделима њеног структурисања. Овај уметнички правац се окреће нултој тачки из које гради нову визију света и слике као његове пројекције. На који начин је око уметника данас сензитивисано за парадоксе и потресе који обликују живот и доводе га до граничних позиција? Да ли савремени човек, контаминиран реалним и наметнутим страховима, и даље верује у „убеђење и да пре форме и после форме стоји вечност“[3] и суочен са супралиминалном тачком личног и свеопштег постојања релативизује ту бескрајну вечност и више него икада доживљава коначност извесном? Да ли је једина вечност она која подразумева останак у будућој нултој тачки без могућности да се из ње крене у грађење новог света?

Михаило М. Петковић не жели нити му је примарна стваралачка намера да изнедри готове формулације одговора, он одбија претенциозну улогу проповедника, уметника-пророка или апокалиптичног ламентатора. Уместо тога, уметник бира да личном и професионалном мисијом понуди низ асоцијативних наговештаја. Богатом сликарском материјом пропустљивом за фрагменте дигиталног доба, Петковић предано креира свој имагинаријум отворен за дијалог и различита читања: ткање којим је оденуто тело унутрашњег сопства; амблеми и заставе непостојећег географског, културног и националног одређења, а ипак бременити потенцијалом универзалне идентификације; архетипски облици и тотеми непознатог култа евоцирани у бази колективног несвесног; монументалне целине које налик својеврсним олтарским палама 21. века визуелним језиком апстракције говоре о мартиријумима савременог света и оним тихим свакодневним повредама, жртвама и чудесним исцељењима обичног човека.

[3] Лазар Трифуновић, исто

МИХАИЛО М. ПЕТКОВИЋ

(1958, Београд)

Дипломирао на Факултету ликовних уметности у Београду у класи професора Живојина Туринског. Магистарске студије завршио 1986. године код истог професора. Излаже од 1982. године. Члан УЛУС-а од 1985. године. У периоду 1987-1989. био запослен у школи „Вук Караџић“ у Београду, као професор ликовног васпитања, а у току 2002. професор у Школи за дизајн у Београду. Директор је Продајне галерије „Београд“, од 2007. године. Био је председник Управног одбора Музеја савремене уметности у Београду 2013-2014. Излагао на великом броју колективних изложби (Октобарски салон, Пролећни и Јесењи салон УЛУС-а, изложбе у оквиру више критичарских и кустоских селекција) и самосталних изложби у земљи и иностранству (Немачка, Холандија, Француска, Италија). Добитник више награда за ликовно стваралаштво: Награда „Петар Лубарда“- Факултет ликовних уметности у Београду, Откупна награда Министарства културе са изложбе перспективе XI-XII, Откупна награда Министарства културе са изложбе Самосталног сликарског синдиката. Слике се налазе у колекцијама Народног музеја у Београду, Музеја савремене уметности у Београду, као и у галеријским и приватним колекцијама.

Самосталне изложбе:

2017. Галерија УК Пароброд, Београд
2016. Галерија савремене ликовне уметности, Салон 77, Ниш
2016. Галерија Св. Тројице, Ријека, Хрватска
2015. *Дијалог*, Галерија ликовне уметности поклон збирка Рајка Мамузића, Нови Сад
2015. *Скулптуре и металне слике*, Продајна Галерија „Београд“, Београд
2012. *Слике*, Културни центар Нови Сад, Нови Сад
2012. *Графике*, Галерија Графички колектив, Београд
2009. *Слике*, Културни центар, Лесковац
2009. *Слике*, Мали ликовни салон, Културни центар Нови Сад, Нови Сад
2009. *Слике*, Ликовна галерија Културног центра, Врбас
2009. *Слике*, Галерија Културног центра „Лаза Костић“, Сомбор
2007. *Слике*, Галерија УЛУС-а, Београд
2006. *Слике*, Галерија „ЛЕК“, Љубљана, Словенија
2005. *Слике*, Галерија „ПРО АРТЕ“, Нови Сад
2004. *Слике*, Галерија „Перо“, Београд
2004. *Слике*, Галерија Народног музеја, Охрид, Македонија
2003. *Радови на папиру*, Галерија Графички колектив, Београд
2000. *Слике*, Салон Музеја савремене уметности, Београд
1996. *Слике*, Галерија Југословенског културног центра, Париз
1995. *Слике и цртежи*, Галерија Звоно, Београд
1994. *Слике*, Галерија УЛУС-а, Београд
1992. *Цртежи и колажи*, Галерија Графички колектив, Београд
1991. *Слике*, Галерија Андрићев венац, Београд
1990. *Слике и колажи*, Галерија Визуелне комуникације, Београд
1989. *Слике*, Галерија Коларчевог народног универзитета, Београд
1986. *Слике - магистраска изложба*, Галерија Факултета ликовних уметности, Београд

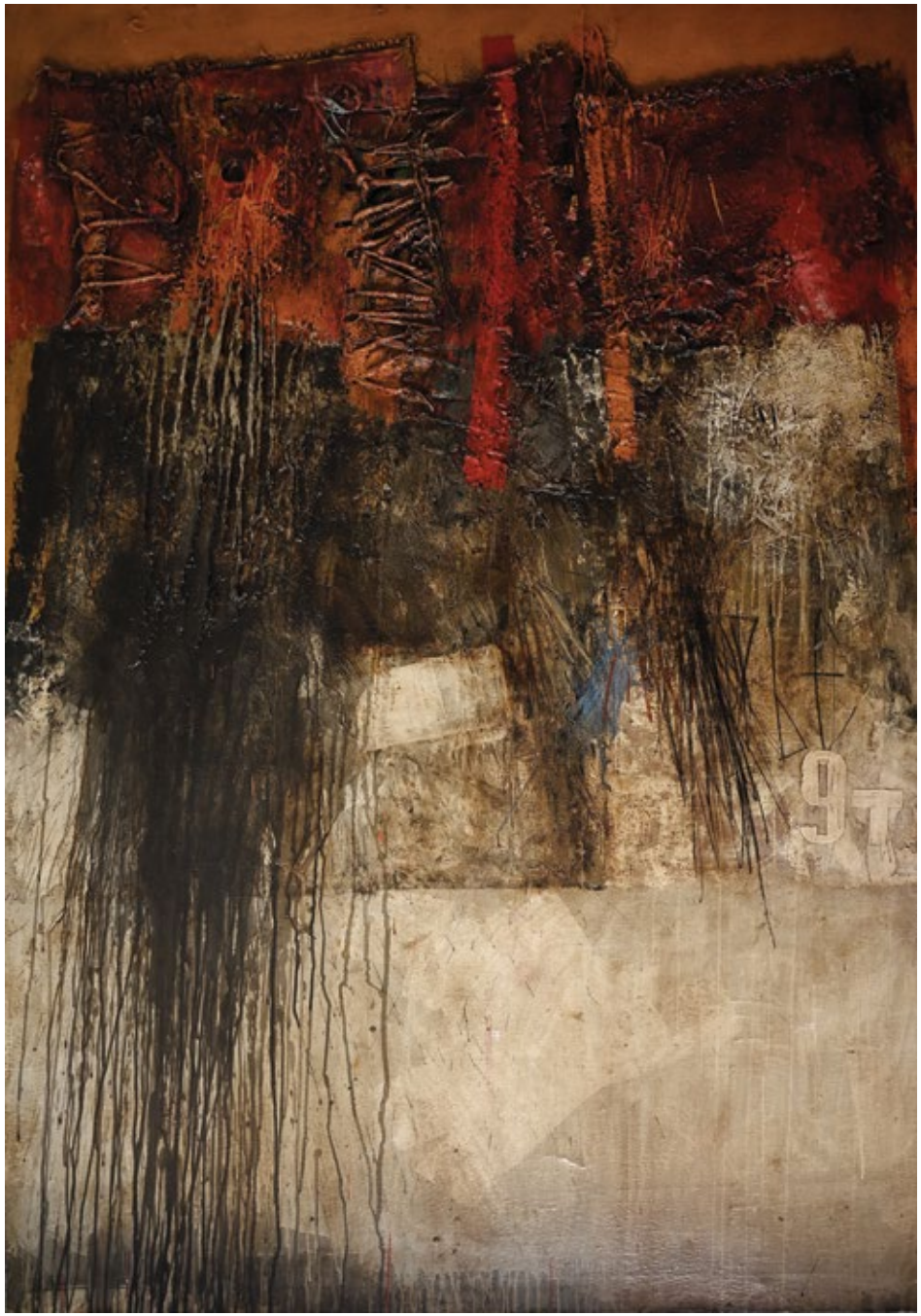

Без назива, 2008, уље и акрил на платну, 186x130cm
Untitled, 2008, oil and acrylic on canvas, 186x130cm

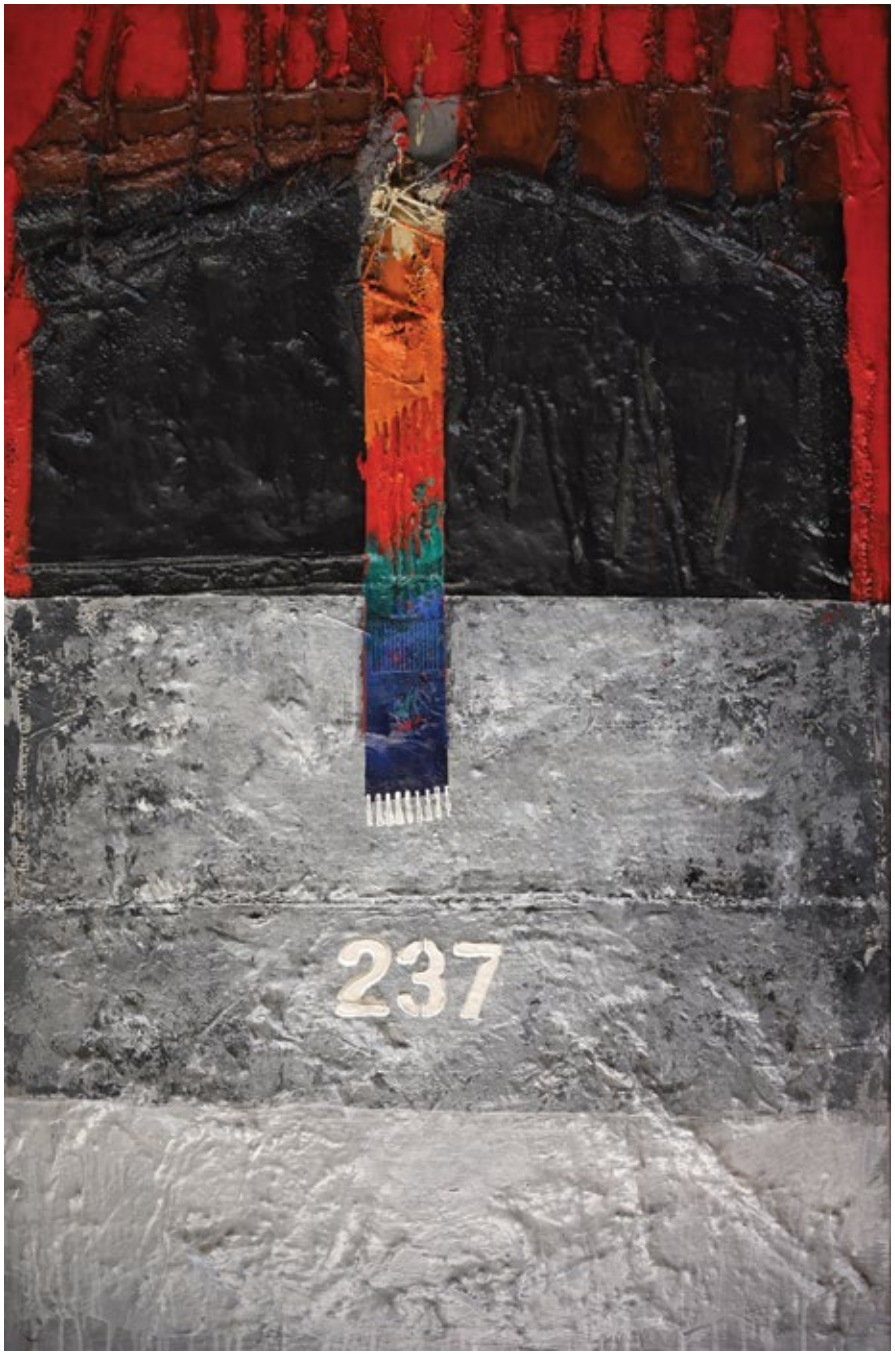

Без назива, 2018, уље и акрил на платну, 105x70cm
Untitled, 2018, oil and acrylic on canvas, 105x70cm

Без назива, 2020, уље и акрил на платну, 100x120cm
Untitled, 2020, oil and acrylic on canvas, 100x120cm

Без назива, 2019, уље и акрил на платну, 120x100cm

Untitled, 2019, oil and acrylic on canvas, 120x100cm

Без назива, 2019, уље и акрил на платну, 110x120cm
Untitled, 2019, oil and acrylic on canvas, 110x120cm

Без назива, 2020, уље и акрил на платну, 74x85cm
Untitled, 2020, oil and acrylic on canvas, 74x85cm

Без назива, 2020, уље и акрил на платну, 105x70cm
Untitled, 2020, oil and acrylic on canvas, 105x70cm

Без назива, 2020, уље и акрил на платну, 130x95cm
Untitled, 2020, oil and acrylic on canvas, 130x95cm

Без назива, 2019, уље и акрил на платну, 120x110cm
Untitled, 2019, oil and acrylic on canvas, 120x110cm

Без назива, 2021, уље и акрил на платну, 80x110cm
Untitled, 2021, oil and acrylic on canvas, 80x110cm

Без назива, 2021, уље и акрил на платну, 100x115cm

Untitled, 2021, oil and acrylic on canvas, 100x115cm

Без назива, 2021, уље и акрил на платну, 105x120cm
Untitled, 2021, oil and acrylic on canvas, 105x120cm

Без назива, 2021, уље и акрил на платну, 105x120cm

Untitled, 2021, oil and acrylic on canvas, 105x120cm

Без назива, 2022, уље и акрил на платну, 110x90cm

Untitled, 2022, oil and acrylic on canvas, 110x90cm

Без назива, 2022, уље и акрил на платну, 105x120cm
Untitled, 2022, oil and acrylic on canvas, 105x120cm

Без назива, 2022, уље и акрил на платну, 120x105cm
Untitled, 2022, oil and acrylic on canvas, 120x105cm

Без назива, 2022, уље и акрил на платну, 105x120cm
Untitled, 2022, oil and acrylic on canvas, 105x120cm

Без назива, 2022, уље и акрил на платну, 105x120cm
Untitled, 2022, oil and acrylic on canvas, 105x120cm

Без назива, 2023, уље и акрил на платну, 87x75cm
Untitled, 2023, oil and acrylic on canvas, 87x75cm

Без назива, 2023, уље и акрил на платну, 150x120cm
Untitled, 2023, oil and acrylic on canvas, 150x120cm

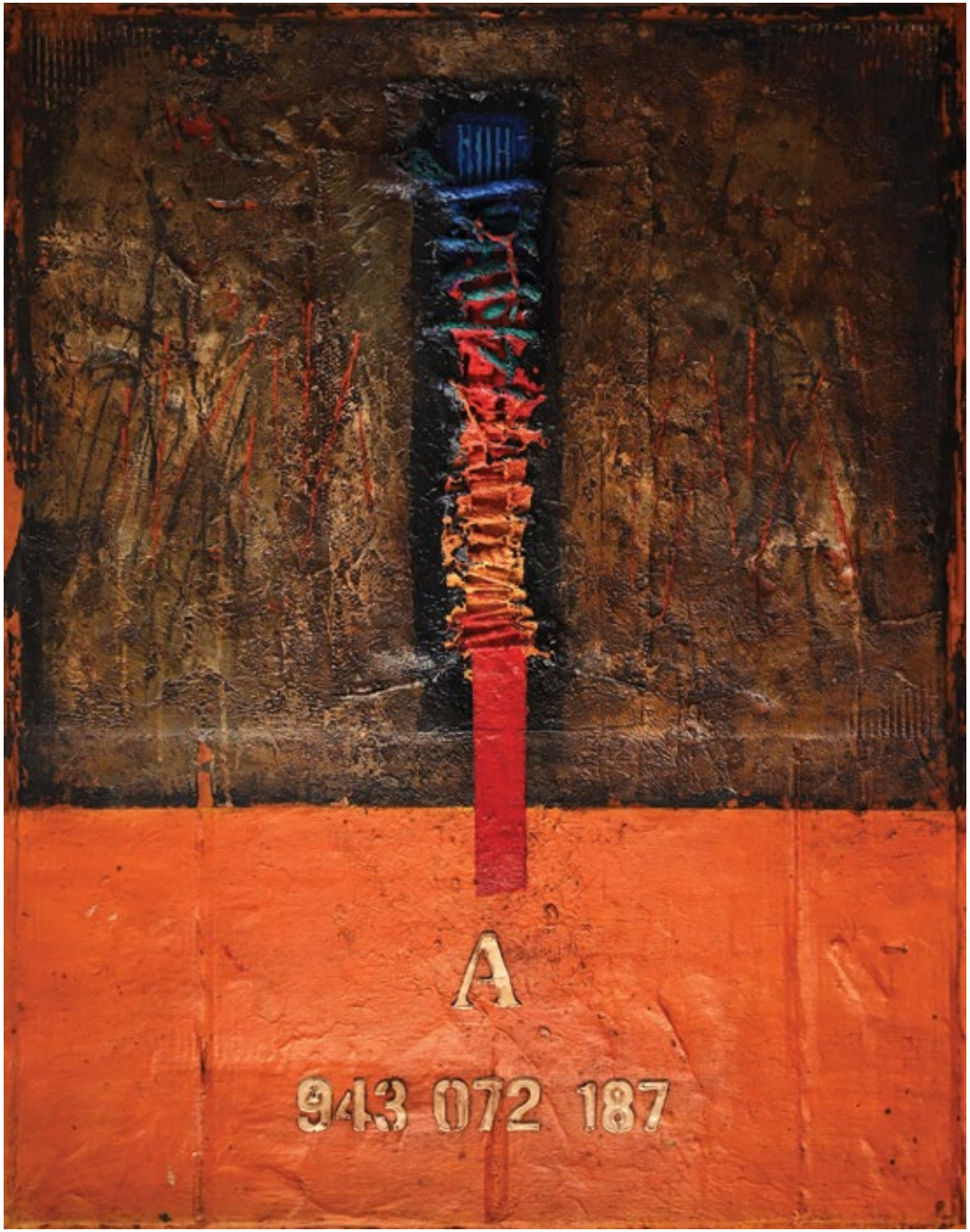

Без назива, 2023, уље и акрил на платну, 100x80cm
Untitled, 2023, oil and acrylic on canvas, 100x80cm

Без назива, 2023, уље и акрил на платну, 130x85cm
Untitled, 2023, oil and acrylic on canvas, 130x85cm

Miroslav Sapundžić

PAINTINGS
Mihailo M. Petković

For more than 40 years, the creativity of Mihailo M. Petković in its continuity has been a significant segment of the contemporary art scene which is primarily devoted to the phenomena of the image and its expressive pictorial values. Although the artist's oeuvre also includes work in the field of sculpture, collage and printmaking, his main media preoccupation is painting where he articulates a dominant poetic line of activity and production. Petković's stylistic stream was to a large extent determined during his formative years while studying at the Academy of Fine Arts in the class of Prof. Živojin Turinski. The heritage of Art Informel, the experience of and contact with the abstract painting of impasto-relief characteristics, also a characteristic of Turinski's artwork, was fertile ground for the development of a creative vitality that Mihailo M. Petković would formulate into his personal and recognizable visual codes. However, it is not about appropriating pre-existing and already confirmed matrices, as "Art Informel is neither a school nor a direction that has its own canonized program which would bind and strengthen the style", wrote Prof. Lazar Trifunović, with the concluding statement "it is an understanding of the world on the broadest philosophical basis that manifests the most diverse artistic expressions (...), it is the spiritual song of space and the celebration of matter, it is the conviction that before form and after form stands eternity".[1] Neo-Art Informel would be one possible determinant and the broadest framework if we were to position and contextually define Petković's painting from an art historical perspective. In this case, and according to the still valid and applicable observation of Trifunović, it is more about similar views and fluctuations of a certain "understanding of the world" unrestricted by space and time relations, about encounters in the process of immersion into the fabric of the carriers of artistic matter, about perception of the often cyclical natural and civilizational flows that lead to the overlapping of the observer's-artist's visions - of the past, present and those whose time is coming.

At the exhibition in the Sales Gallery Beograd, recent works of a larger format are showcased which are logically connected to the authorial concept built and cultivated during the previous decades. With almost every new work, within the realm of the traditional understanding of painting, the artist constructs tense relations between the classical format of the canvas and the tendency of the plastically exuberant compositions to break away into space making their own organically shaped self more visually powerful and tactile. He harmonizes two principles, or insists on the tensions of their contacts, confrontations in the form of superimposition of several different visual themes.

---

[1] Lazar Trifunović, "Art Informel, Young Painters of Belgrade", Kultura, Belgrade, 1962, in: *Yugoslav Painting Sixth Decades. Yugoslav Art of the 20th Century*, Museum of Contemporary Art, Belgrade, 1980, 45.

Namely, he thoughtfully organizes surfaces by placing and stacking horizontal and vertical planes of geometric or irregular shape, as well as strip-like parts, separating them with different colors, linear cuts or profiling. On the other hand, this rationally conceived visual architecture of forms and masses is decomposed by the expression of tearing and splitting their surfaces, by free gesturality, element of chance and spontaneous leakage of colored layers. Dark, brown and earthy tones, like a chromatic paraphrase of the slow eonic duration of geological history, often contrasts sonority and dynamics of flashes of red, yellow, orange, blue or white. The effects of these dialogues vary in intensity from the explosive collision of two worlds, through the exciting contrast in putting planes together until the state of homogenized and cooled colored magma. Using acrylic paints, thick oil pastes, different materials and objects in the painting process - coarse fabrics, cardboard with flat or wavy ribbed surfaces, ropes of different thicknesses, newspapers - textures are layered and rich volumes are created as notes of frozen states of the metamorphosis of the image into a wall object. Stitches, a dominant leitmotif of the artist's visual orthography, in some works multiplied so as to go into the depth of the surface gap, emphasize the drama in anticipation of outcome between the "restoring" of the body of the image and the swelling that leads to the rupture of the stitches, thus opening the "wound" and showing its exposed inner content. This artistically materialized spasm induces the viewer's attention and awakens a feeling of uncertainty in the perception of the relationship between strength and fragility, struggle for the maintenance of existence and conciliatory surrender to the fate and the action of internal and external forces. By applying alphabetic and numerical characters, as well as the scale of the color spectrum, the artist additionally makes the compositions visually and symbolically complex. Randomly selected but carefully positioned in the composition process, they are more elements of a plastic artistic approach than of a specific meaning-narrative nature. This procedure can to some extent be recognized as an echo of the modernist poetics that introduced a utility object and a reflection of mass production, means of graphic communication, printed and electronic media into art. The impression is that the artist, as a witnesses to the time of hyper-consumer society, almost in a subtle and indirect way ironizes the identity of the attractiveness of the designed object and renders meaningless of the informativeness and functional standards of its product declaration. Also, the ambivalence between the unrestrained dynamics of pure matter, natural/organic form and analytical perception, programmed systematicity, organization of grouping and labeling holds the possibility of opening special problem field. The processes of discovering the original and unadulterated physical reality bring knowledge that is often subject to instrumentalized desire whose imperative is to conquer and possess. Within the critically oriented socio-theoretical and philosophical discourse, it is often spoken of the absence of a protected space, nature is understood as a porous body and even when it is in the state of an undiscovered resource, it is pre-marked as a "reserve of unexploited capital".[2] In its initial historical phase, Art Informel emerged from the painful experience of the cataclysm of World War II as a result of such expansionist socio-political activity, from the collapse of ideologies and other systems and distrust

[2] Timothy Morton, *Ecology Without Nature: Rethinking Environmental Aesthetics*, Cambridge: Harvard University Press, 2007, 113.

towards the form, i.e. previous models of its structuring. This artistic movement turns to the zero point from which it builds a new vision of the world and the image as its projection. In what way is the artist's eye today sensitized to the paradoxes and upheavals that shape life and bring it to borderline positions? Does modern man, contaminated by real and imposed fears, still believe in the "conviction and that before form and after form stands eternity"[3] and faced with the supraliminal point of personal and universal existence relativizes that endless eternity and more than ever perceives finitude as certain? Is the only eternity the one that implies remaining in the future zero point without the possibility of leaving it in order to build a new world?

Mihailo M. Petković does not want, nor is it his primary creative intention, to give finished formulation to these answers, he rejects the pretentious role of preacher, artist-prophet or apocalyptic lamenter. Instead, by perusing a personal and professional mission the artist offers an endless array of associative hints. Using rich painting material porous to fragments of the digital age, Petković devotedly creates his imaginarium open to dialogue and different readings: the fabric with which the body of the inner self is clothed; emblems and flags of non-existent geographical, cultural and national specification, yet loaded with potential universal identification; archetypal forms and totems of an unknown cult evoked in the base of the collective unconscious; monumental units, a kind of imaginary altarpiece paintings of the 21st century with the visual language of abstraction, sublimate the martyrdom of the modern world and those silent everyday injuries, sacrifices and miraculous healings of the common man.

[3] Lazar Trifunović, ibid.

MIHAILO M. PETKOVIĆ

(1958, Belgrade, Serbia)

Mihailo M. Petković (b.1958,Belgrade) graduated (1984) and completed his master's studies (1986) from the Faculty of Fine Arts in Belgrade in the class of professor Živojin Turinski. Has been exhibiting since 1982, and been a member of ULUS (Association of Fine Artists of Serbia) since 1985. From 1987 to 1989, he taught art education at the Vuk Karadžić school in Belgrade and during 2002 was professor at the School of Design in Belgrade. Has been the director of the Sales Gallery Beograd since 2007. Was the president of the Board of Directors of the Museum of Contemporary Art in Belgrade from 2013- 2014. Exhibited at numerous group exhibitions (October Salon, ULUS Spring and Autumn Salon, exhibitions at several critic and curatorial selections) and had solo exhibitions in the country and abroad (Germany, Holland, France, Italy). Is recipent of awards for fine arts: Petar Lubarda Award for Painting - Faculty of Fine Arts in Belgrade, Ministry of Culture Acquistion Award at the Perspective Exhibition XI-XII, Ministry of Culture Acquisition Award at the exhibition of the Independent Painting Union. His artwork is in collections of the National Museum in Belgrade and the Museum of Contemporary Art in Belgrade, as well as in gallery and private collections.

Solo exhibitions:

2017. UK Parobrod Gallery, Belgrade
2016. Contemporary Fine Art Gallery, Salon 77, Niš
2016. St.Trojice Gallery, Rijeka, Croatia
2015. *Dialog*, Fine Arts Gallery, Gift Collection of Rajko Mamuzić, Novi Sad
2015. *Sculptures and Metal Paintings*, Sales Gallery Beograd, Belgrade
2012. *Paintings*, Cultural Center Novi Sad, Novi Sad
2012. *Prints*, Graphic Collective Gallery, Belgrade
2009. *Paintings*, Cultural Center, Leskovac
2009. Paintings, Small Art Salon, Cultural Center Novi Sad, Novi Sad
2009. *Paintings*, Cultural Center Art Gallery, Vrbas
2009. *Paintings*, Laza Kostić Cultural Center Gallery, Sombor
2007. Paintings, ULUS Gallery, Belgrade
2006. *Paintings*, LEK Gallery, Ljubljana, Slovenia
2005. *Paintings*, PRO ARTE Gallery, Novi Sad
2004. *Paintings*, Pero Gallery, Belgrade
2004. *Paintings*, National Museum Gallery, Ohrid, Macedonia
2003. *Works on Paper*, Graphic Collective Gallery, Belgrade
2000. *Paintings*, Museum of Contemporary Art Salon, Belgrade
1996. *Paintings*, Yugoslav Cultural Center Gallery, Paris, France
1995. *Paintings* and Drawings, Zvono Gallery, Belgrade
1994. *Paintings*, ULUS Gallery, Belgrade
1992. *Drawings and Collages*, Graphic Collective Gallery, Belgrade
1991. *Paintings*, Andrićev venac Gallery, Belgrade
1990. *Paintings and Collages*, Visual Communication Gallery, Belgrade
1989. *Paintings*, Kolarac People's University Gallery, Belgrade
1986. *Paintings* - Master's degree exhibition, Faculty of Fine Arts Gallery, Belgrade

ИЗЛОЖБА РЕАЛИЗОВАНА СРЕДСТВИМА
СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА КУЛТУРУ
ГРАДА БЕОГРАДА

EXHIBITION SUPPORTED BY
SECRETARIAT FOR CULTURE OF
THE CITY OF BELGRADE

ИЗДАВАЧ
ПРОДАЈНА ГАЛЕРИЈА «БЕОГРАД»
Косанчићев венац 19, Београд, Србија
Тел/факс 011 30 33 923
Тел 011 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

PUBLISHER
SALES GALLERY «BEOGRAD»
Kosančićev venac 19, Belgrade, Serbia
+ 381 11 30 33 923
+ 381 11 32 87 325
office@galerijabeograd.org
www.galerijabeograd.org

Главни и одговорни уредник
Михаило М. Петковић, директор галерије

Editor-in-chief
Mihailo M. Petković, Gallery Director

Кустоси галерије
Сања Тодосијевић
Јелена Кривокапић

Gallery Curators
Sanja Todosijević
Jelena Krivokapić

Ликовни уредник
Мирослав Сапуџић

Art Editor
Miroslav Sapundžić

Уметнички савет
Бранко Раковић
Александар Лека Младеновић
Горан Десанчић

Art Council
Branko Raković
Aleksandar Leka Mladenović
Goran Desančić

Текст у каталогу
Мирослав Сапуџић

Text in catalogue
Miroslav Sapundžić

Превод
Ванда Перовић

Translation
Vanda Perović

Дизајн
Жолт Ковач

Design
Žolt Kovač

Фотографија
Бранко Раковић

Photography
Branko Raković

Штампа
Грид студио доо, Београд

Printed by
Grid studio, Belgrade

Тираж
150

Print run
150

CIP – Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

75.071.1:929 Петковић М.(083.824)
75(497.11)"2008/2023"(083.824)

ПЕТКОВИЋ, Михаило М., 1958–
Михаило М. Петковић = Mihailo M. Petković : слике = paintings : Продајна галерија "Београд", септембар-октобар 2023. / [текст у каталогу Мирослав Сапуџић] = [text in catalogue Miroslav Sapundžić] ; [превод Ванда Перовић] = [translation Vanda Perović] ; [фотографија Бранко Раковић] ; [photography Branko Raković]. – Београд : Продајна галерија "Београд" = Belgrade : Gallery "Beograd", 2023 (Београд : Грид студио = Belgrade : Grid studio). – [34] стр. : репродукције ; 22 x 22 cm

Упоредо срп. текст и енгл. превод. – Тираж 150. – Михаило М. Петковић: стр. [6].

ISBN 978-86-6141-204-2

а) Петковић, Михаило М. (1958–) – Слике – Изложбени каталози

COBISS.SR-ID 124572169

Насловна страна / Front cover

Без назива, 2023, уље и акрил на платну, 130x85cm, детаљ

Untitled, 2023, oil and acrylic on canvas, 130x85cm, detail

Последња страна / Back cover

Без назива, 2012, уље и акрил на платну, 120x150cm

Untitled, 2012, oil and acrylic on canvas, 120x150cm

Без назива, 2021, комбинована техника – сува игла, акрил, 50x40cm
Untitled, 2021, mixed media – drypoint, acrylic, 50x40cm

www.galerijabeograd.org